

Vindkraftverk har blivit en vanlig syn på Österlen. Intrången i naturen är fasansfulla, anser artikelförfattarna.

FOTO: JOHAN NILSSON/SCANPIX

Österlen har blivit blåst

Byarna på Österlen kommer år 2020 i sin omedelbara närhet ha 120 stycken minst 120 meter höga vindkraftverk. Våra politiker körde hänsynslöst över invånarna i den här frågan, innan de röstades bort!

Prospektörerna lyckades finansiera 6 miljarder kronor för utbyggnaden på Österlen, genom att saluföra projekten till utländska kapitalförvaltare.

Ägarbolagen finns nu i skatteparadis, för att slippa att betala utdömda skadestånd och inlösen av fastigheter. Nu söks därför markägarna som är solidariskt ansvariga för skadestånden.

Kommunerna nekar betala eftersom fel begicks vid prospekteringen. Kommunerna har inget konsultansvar och konsulterna är som bortblåsta.

Boende på enskilda fastigheter på Österlen har tagit till flykten till följd av lågfrekvent buller så kallat vindkraftssyndrom. Syndrom har inte kunnat styrkas vetenskapligt men ger ändå huvudvärk, sömnsvårigheter, trötthet och yrsel.

Byalagen på Österlen har upplösts och småvägar i området är avstängda på grund av stora säkerhetsrisker. Småvägar behövs ju ändå inte eftersom befolkningen har flytt.

En hel del vindkraftverk har redan från starten ställts på för kort avstånd från allmänna vägar varför Vägverket har varit nödsakat att stänga dessa. Hela vindkraftsparken har avlysts för allmänheten. Även kustfastigheter nära vindkraftverken har blivit mindre värda, eller värdelösa i vissa fall, på grund av sämre rekreativvärde.

Vindkraftverkens brummande och svischande hörs över 3 km och vingarna syns på över 3 mils avstånd.

Intrången i naturen i form av tillfartsvägar, grustag och ledningar är fasansfulla. Ateljéer, bed & breakfast, gårdsbutiken och serveringar har stängts

liksom affärer, då turismen helt har upphört. Befolkningen minskar, allt färre köper eller renoverar hus i byarna.

Österlen, utom möjligtvis kusten, är en bygd i avveckling och förfall. Södra och östra Skånekusterna blomstrar däremot av turism. Kommunerna i Kristianstad och Skurup inlade sina veton mot skövling av natur och kulturarv. Där skämtas det nu om Österlen, "den blåsta regionen".

Markägarna står på ruinens brant på grund av mångmiljonskadestånd och försöker nu komma ifrån de framtida rivningskostnaderna på 2 miljarder kronor per verk, vilket verkar vara omöjligt. Hur skall 300000 ton betongfundament på Österlen, motsvarande 15000 betongbilar, kunna tas om hand?

Ett döende Österlen är ett monument över girighet, inkompetens, jäv och maktmissbruk!

Gert Björklund

Hyltebruk

Jonny Fagerström

Skövde

Carina Gustafsson

Glemmingebro

Hans Knutsson

Huddinge

Bertil Persson

Bara

Bernd Stümer

Helgarö

Bengt Svensson

Uppvidinge

Föreningen Svenskt Landskapskydd